

PARAULA I VIDA

Solidaritat davant la crisi

Aquest diumenge Càritas presenta la seva campanya de Nadal. És la continuació i la intensificació de la campanya que té com a lema «Càritas, un no per a ningú». Es tracta d'invitar a viure aquestes festes amb austeritat, en sintonia i solidaritat amb tantes persones que pateixen les conseqüències de la crisi econòmica actual. Càritas ho resumeix d'una manera molt directa: «Porta una vida més senzilla, perquè els altres senzillament puguin viure.»

Com he dit en la carta pastoral *No va evangelització i solidaritat*, em plau agrair l'augment de la solidaritat per part de les parròquies, de Càritas, de moltes institucions eclesials i de moltes persones que, com a voluntàries i donants, han fet i fan possible alleugerir el sofriment de moltes persones i famílies. Fruit de l'amor i de la fe cristiana, compartim els nostres béns des de les pròpies necessitats o des d'una posició econòmica suficient.

Els cinc milions d'aturats del nostre país són una xifra esfereïdora i que posa en relleu la gravetat de la situació.

Això demana que totes les forces polítiques, econòmiques i socials s'uneixin per trobar acords de solució.

La nostra diòcesi no s'ha quedat inactiva davant la necessitat de moltes persones. Un dels objectius de l'anterior Pla Pastoral Diocesà era créixer en la solidaritat davant la crisi econòmica. Aquest objectiu s'ha aconseguit àmpliament, però malgrat haver augmentat les iniciatives d'ajut als qui pateixen més greument les conseqüències de la crisi econòmica, aquesta dissortadament encara persisteix. Per això, en les consultes que es varen fer a la diòcesi per preparar el nou Pla Pastoral, tots varen coincidir en la proposta que aquest objectiu calia que continués.

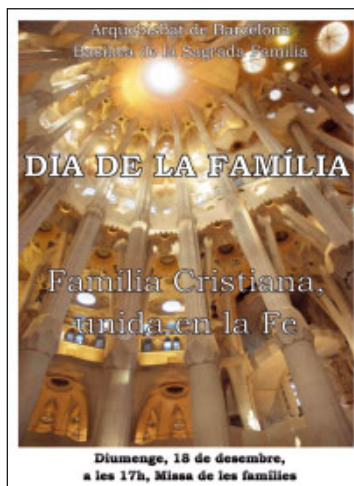
En conseqüència, en el nou Pla Pastoral que hem començat a aplicar, un dels objectius proposa fer un esforç per viure la solidaritat davant la crisi com a expressió del nostre amor i de la nostra fe. Com el bon samarità del qual ens parla Jesús a l'evangeli, els cristians estem cridats a acostar-nos al necessitat, a veure la situació en què es troba, compadir-nos-en i compartir amb ell els nostres béns materials i espirituals.

Aquest temps d'Advent ens invita a preparar la vinguda del Senyor, seguint els seus camins. Les tres figures emblemàtiques de l'Advent ens encoratgen a la solidaritat. Isaïes, anomenat l'evangelista de l'Antic Testament, ens diu: «Si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.» A Joan Baptista, el profeta i l'herald del Crist, quan la gent li preguntava: «Així, doncs, què hem de fer?», ell els responia: «Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar que el comparteixi amb els altres.» I Maria, la mare del Senyor, ens dóna exemple de sensibilitat i iniciativa davant les necessitats del proïsme, intercedint davant del seu fill en favor d'aquells nuvis que es trobaven en una situació de necessitat. Per això, hem titulat el nou Pla Pastoral amb les seves paraules: «Feu tot el que Jesús us digui.»

Nadal és l'expressió de la solidaritat de Déu amb el món. Invito a viure'l amb sentiments de solidaritat afectiva i efectiva amb els qui més pateixen a causa d'aquesta crisi persistent.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

«Família cristiana, unida en la fe»

▶ Amb aquest lema, avui a les 17 hores, el cardenal Lluís Martínez Sistach presidirà una celebració de l'eucaristia a la basílica de la Sagrada Família, amb motiu de la celebració del Dia de la Família a la nostra arxidiòcesi. En aquest acte, organitzat per la Delegació Diocesana de Pastoral Familiar, que dirigeix Mn. Manuel Claret, es pregarà perquè s'enforteixin els vincles de la fe i de l'amor en les famílies. Hi són especialment convidats els matrimonis que enguany celebren els 25, 50 i 60 anys de casats. Aquests matrimonis renovaran les seves promeses matrimonials durant la celebració eucarística en aquesta basílica tan significativa per a les famílies cristianes.

GLOSSA

Déu ha estat el primer

Migdia del dia de Nadal. Tota la família és a taula. Les àvies, dos matrimonis amb els seus fills i una tieta. Tota la família... i la senyora que els ajuda unes hores setmanals en les tasques domèstiques a les tres llars, amb la seva filla, la més petita de la colla. Ja fa uns anys que aquesta és la composició de la taula, des que constataren que aquesta mare i la seva filla, lluny de la seva terra, no tenien família aquí i que, en aquests dies assenyalats, la solitud es feia més aclaparadora. El clima és de festa, distès, joiós. Es manifesta en la conversa participada amb naturalitat, en els petits serveis que sempre es fan a taula entre els comensals, en les dècimes de les dues nenes en edat escolar. «L'escola és tancada, / hi ha llum al carrer. / La senyora Pepa saluda el carter. / [...] li dono una carta / del seu fill Pasqual. / [...] estigui contenta, / Jesús ha nascut, / per dur-nos la joia / al món ha vingut.»

Sovint ens preocupa si fem prou pels altres i ens perdem en disquisicions, preguntes i interrogants: «Tinc poc temps...», «on és encertat fer l'aportació?», «hi ha accions que se'm fan difícils...», «el que penso és encertat?», «ajudar? sí, però preservant el meu espai i el dels meus...» Sovint ens hauria de preocupar més la vida i els problemes dels qui tenim a prop, molt a prop. Hem de potenciar l'aportació econòmica a institucions i la par-

ticipació en campanyes de recollida d'aliments per als més desafavorits... però, a més a més, si ens sentim cridats a fer més i tenim possibilitats d'un compromís més gran, per què no donar de nosaltres mateixos i del nostre temps? Oferir-me per fer reforç escolar a un infant, a un jove o a un adult immigrant que ho necessita; col·laborar en el rober o en la distribució d'aliments a la parròquia; servir, un dia a la setmana, en un menjador per a persones necessitades; visitar una persona gran periòdicament i, si m'és possible, acompanyar-la al metge, sortir a passejar-hi... Compromisos a nivell personal que també poden ser compromisos a nivell familiar. Per què no? És el que fa la família del relat inicial i les possibilitats són moltes.

L'Advent s'acaba. Deixem-nos portar per la imatge del pessebre i de les seves figures, referent ben segur de persones reals que devien compartir el que tenien, que van voler comprometre's amb aquella família tan pobra que havia tingut el fill en una establia. Ben segur que van pensar: «Portem-lo un pa», «necessitaran una manta», «amb aquesta llenya, el foc els durarà una estona més»...

S'acosta Nadal. Temps de reflexió i acció. «Déu ha estat el primer d'estimar-nos enviant-nos el seu Fill. I si Déu ens ha estimat així, també nosaltres hem d'estimar-nos els uns als altres» (1Jn 4,10-11).

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

Per què ens mireu, Verge santa,
amb aquests ulls tan oberts?
Doneu-nos l'esgarrifança
dels vells miracles complerts.
A l'hivern, quan neva i plou,
i la ciutat se remou
brillant d'insomnis i fúria,
nostres ulls enlluernats
veuran, allà en la foscuria,
la immòbil Verge de Núria
voltada de soledats.

(Goigs a la Verge de Núria,
fragment, 22/23-08-1894)

DIUMENGE IV D'ADVENT

▶ Lectura del segon llibre de Samuel (2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16)

Quan el rei David s'hagué traslladat al seu palau, després que el Senyor l'hagué deixat en pau de tots els enemics que tenia al voltant, digué al profeta Natán: «Mira, jo visc en un palau de cedre, mentre l'arca de Déu està en un envelat». Natán digué al rei: «Vés, fes tot el que es proposi el teu cor; tens amb tu el Senyor.»

Però aquella nit Natán rebé aquesta paraula del Senyor: «Vés, digues a David, el meu servent: Això diu el Senyor: Tu m'has de fer un casal per residir-hi? Jo t'he pres del clos del ramat, de guardar les ovelles i les cabres, per fer-te cap del meu poble Israel. He estat amb tu en totes les campanyes que has emprès, he derrotat els teus enemics i t'he donat una anomenada com la dels més famosos de la terra.

He destinat un lloc per al meu poble Israel, l'hi he plantat perquè hi visqui sense por, i no l'oprimiran més els perversos com ho havien fet abans, durant el temps en què vaig enviar jutges per governar Israel, el meu poble. A tu, et deixaré en pau de tots els teus enemics. I ara el Senyor t'anuncia que et farà un casal. Quan t'arribarà l'hora de reposar amb els teus pares, et donaré per successor un descendent, sortit de les teves entranyes, i consolidaré el seu regne. Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill. El teu casal, la teva dinastia, es perpetuarà davant meu, el teu tron es mantindrà per sempre.»

▶ Salm responsorial (88)

R. *Senyor, cantaré tota la vida / els vostres favors.*

Senyor, cantaré tota la vida / els vostres favors, / d'una generació a l'altra anunciaré / la vostra fidelitat. / Vós heu dit: «El meu favor és indestructible, / mantinc la fidelitat en el cel.» R.

He fet aliança amb els meus elegits, / jurant a David el meu servent: / «T'he creat per sempre una dinastia, / mantindrà per tots els segles el teu tron.» R.

Ell em dirà: «Sou el meu pare, / el meu Déu i la roca que em salva.» / Mantindrà per sempre el meu amor, / la meua aliança amb ell serà perpètua. R.

L'Anunciació a Maria. Pintura del Greco (Museu del Prado, Madrid)

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 16,25-27)

Germans: Glòria a aquell qui té el poder de confirmar-vos en la Bona Nova que us anuncio, en allò que proclamem de Jesucrist, i que és la revelació del pla de Déu, amagat en el silenci dels segles, però que ara ha sortit a la llum, per la decisió del Déu etern, d'acord amb els escrits profètics, i ha estat posat a l'abast de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Déu és l'únic ple de saviesa. Glòria a ell eternament per Jesucrist. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 1,26-38)

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Natzaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu.» Ella es torbà en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així. Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria; Déu t'ha concedit el seu favor. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi.» Maria preguntà a l'àngel: «Com pot ser això, si jo no tinc marit?»

L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que naixerà, l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible.» Maria va respondre: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.»

I l'àngel es va retirar.

▶ Lectura del segundo libro de Samuel (2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16)

Quando el rey David se estableció en su palacio, y el Señor le dio la paz con todos los enemigos que le rodeaban, el rey dijo al profeta Natán: «Mira, yo estoy viviendo en casa de cedro, mientras el arca del Señor vive en una tienda.» Natán respondió al rey: «Ve y haz cuanto piensas, pues el Señor está contigo.»

Pero aquella noche recibió Natán la siguiente palabra del Señor: «Ve y dile a mi siervo David: «Así dice el Señor: ¿Eres tú quien me va a construir una casa para que habite en ella? Yo te saqué de los apriscos, de andar tras las ovejas, para que fueras jefe de mi pueblo Israel. Yo estaré contigo en todas tus empresas, acabaré con tus enemigos, te haré famoso como a los más famosos de la tierra.

Daré un puesto a Israel, mi pueblo: lo plantaré para que viva en él sin sobresaltos, y en adelante no permitiré que los malvados lo aflijan como antes, cuando nombré jueces para gobernar a mi pueblo Israel. Te pondré en paz con todos tus enemigos, y, además, el Señor te comunica que te dará una dinastía. Y, cuando tus días se hayan cumplido y te acuerdes con tus padres, afirmaré después de ti la descendencia que saldrá de tus entrañas, y consolidaré su realeza. Yo seré para él padre, y él será para mí hijo. Tu casa y tu reino durarán por siempre en mi presencia; tu trono permanecerá por siempre.»

▶ Salmo responsorial (88)

R. *Cantaré eternamente tus misericordias, Señor.*

Cantaré eternamente las misericordias del Señor, / anunciaré tu fidelidad por todas las edades. / Porque dije: «Tu misericordia es un edificio eterno, / más que el cielo has afianzado tu fidelidad.» R.

«Sellé una alianza con mi elegido, / jurando a David, mi siervo: / «Te fundaré un linaje perpetuo, / edificaré tu trono para todas las edades.» R.

Él me invocará: «Tú eres mi padre, / mi Dios, mi Roca salvadora.» / Le mantendrá eternamente mi favor, / y mi alianza con él será estable. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 16,25-27)

Hermanos:

Al que puede fortaleceros según el Evangelio que yo proclamo, predicando a Cristo Jesús, revelación del misterio mantenido en secreto durante siglos eternos y manifestado ahora en los escritos proféticos, dado a conocer por decreto del Dios eterno, para traer a todas las naciones a la obediencia de la fe al Dios, único sabio, por Jesucristo, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Lectura del evangelio según san Lucas (Lc 1,26-38)

En aquel tiempo, el ángel Gabriel fue enviado por Dios a una ciudad de Galilea llamada Nazaret, a una virgen desposada con un hombre llamado José, de la estirpe de David; la virgen se llamaba María. El ángel, entrando en su presencia, dijo: «Alégrate, llena de gracia, el Señor está contigo.» Ella se turbó ante estas palabras y se preguntaba qué saludo era aquél. El ángel le dijo: «No temas, María, porque has encontrado gracia ante Dios. Concebirás en tu vientre y darás a luz un hijo, y le pondrás por nombre Jesús. Será grande, se llamará Hijo del Altísimo, el Señor Dios le dará el trono de David, su padre, reinará sobre la casa de Jacob para siempre, y su reino no tendrá fin.» Y María dijo al ángel: «¿Cómo será eso, pues no conozco varón?»

El ángel le contestó: «El Espíritu Santo vendrá sobre ti, y la fuerza del Altísimo te cubrirá con su sombra; por eso el Santo que va a nacer se llamará Hijo de Dios. Ahí tienes a tu pariente Isabel, que, a pesar de su vejez, ha concebido un hijo, y ya está de seis meses la que llamaban estéril, porque para Dios nada hay imposible.» María contestó: «Aquí está la esclava del Señor; hágase en mí según tu palabra.» Y la dejó el ángel.

COMENTARI

Maria i l'encarnació

Lluc presenta l'escena de l'evangeli d'avui en clar paral·lelisme amb l'anunci de Gabriel a Zacaries. Però en l'anunciació a Maria tot és més solemne i hom percep que tot és més rellevant que en l'escena de l'anunci del naixement del Baptista. No es tracta d'un anunci més, com els de l'AT en el naixement d'Isaac, o d'Esau i Jacob, o de Samsó, o de Samuel. La salutació de Gabriel remarca el protagonisme de Maria. Ho fa tot subratllant fins a tres vegades que Déu l'estima. Primer: en comptes de dir-li el seu nom, li dona un nom molt significatiu: «afavorida (de Déu)». El do i la benvolença de Déu defineixen Maria, li confereixen un nom solemne i notablement teo-

lògic: «objecte del do de Déu». Segon, l'àngel utilitza una altra apel·lació: «el Senyor és amb tu». És una salutació coneguda i utilitzada en altres visites celestials, però no deixa d'arrodonir la novetat de la primera: Maria és afavorida de Déu perquè Déu és amb ella. D'aquí la sorpresa de Maria, que reflexiona sobre què se li està dient. Finalment, en la resposta de l'àngel, aquest li diu per tercera vegada: «tens el favor del Senyor». El lector no pot dubtar que la iniciativa és de Déu.

D'altra banda es recorda que aquesta iniciativa es pot realitzar en qualsevol cas perquè «a Déu res li és impossible». Tanmateix, Gabriel ha vingut a demanar

l'antuència de Maria. I, efectivament, Maria diu que sí, que està disponible per al projecte de Déu.

Malgrat la nostra familiaritat amb aquesta escena, no deixa de ser impressionant que el misteri de l'anunciació sigui una petició de col·laboració a Maria.

La versió de Lluc és plenament fidel a l'estil del Déu de la tradició bíblica. Els humans tenen un àmbit ben seu. I això no és fer volar coloms. Per petit i limitat que sigui (i ho és), l'àmbit de la llibertat humana és volgut i és respectat per Déu. Els humans no som uns titelles. Maria, certament, no ho va ser.

Oriol Tuñi, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25 ■ **dimarts**: Is 7,10-14 / Sl 23 / Lc 1,26-38 ■ **dimecres**: Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / Sl 32 / Lc 1,39-45 ■ **dijous**: 1Sa 1,24-28 / 1Sa 2,1.4-8 / Lc 1,46-56 ■ **divendres**: Mt 3,1-4;4,5-6 / Sl 24 / Lc 1,57-66 ■ **dissabte**: 2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16 / Sl 88 / Lc 1,67-79.

Comença el temps de Nadal

□ **Diumenge** vinent, Nadal del Senyor (lit. hores: 1a setm.): Vigília: Is 62,1-5 / Sl 88 / Ac 13,16-17.22-25 / Mt 1,1-25. Nit: Is 9,2-4.6-7 / Sl 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / Sl 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7.10 / Sl 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18.

BENET XVI COMENTA EL PARENOSTRE

9. No permetis que caiguem en la temptació

Les paraules d'aquesta petició, que traduïdes literalment dirien «no ens menis a la temptació», semblen molt escandaloses: Déu no ens indueix a la temptació. Efectivament, sant Jaume ens diu en la seva carta: «Que ningú, quan és provat, no digui: És Déu qui em tempta. Perquè Déu no pot tenir temptacions de fer el mal, i ell no tempta ningú» (Jm 1,13).

Cal distingir entre la prova i la temptació. El llibre de Job ens pot ajudar a entendre la diferència que hi ha entre prova i temptació. Per tal d'anar madurant en una pietat que d'unes formes més externes penetra més i més a l'interior de la unitat amb Déu, l'home necessita la prova. Així com el suc del raïm ha de fermentar per arribar a vi noble, també l'home necessita passar per purificacions i canvis que són perillosos, que poden ser ocasió de caigudes, però que són també camí inevitable d'arribar a un mateix i a Déu.

L'amor és sempre un procés de purificacions i renúncies, de canvis dolorosos de la nostra manera de ser, però camí de maduració. Sant Francesc Xavier podia dir: «T'estimo no perquè m'hagis de donar cel o infern, sinó simplement per ser tu el qui ets, el meu rei i el meu Déu.» Per arribar a aquesta llibertat interior, segur que deuria passar per un camí llarg de purificacions internes: el camí de la maduració passa per la prova on guaiten perills de caure, però és un camí inevitable.

En la nostra pregària de la sisena petició del parenostre, s'ha de contenir la disposició d'acceptar el pes de la prova a la nostra mida. I, d'altra banda, és petició que Déu no ens carregui més del que podem suportar; que Déu no ens deixi mai de les seves mans. Fem aquesta petició amb la confiança que va expressar sant Pau: «Déu és fidel i no permetrà que sigueu temptats per damunt de les vostres forces. I, juntament amb la prova, us donarà el mitjà de sortir-ne i poder-la suportar» (1Co 10,13).

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(Jesús de Natzaret, 1a part, Ed. Claret)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

És una opció contracultural?

Escriu Godfried Danneels: «El cristià en el món és com la truita en un curs d'aigua ràpida: sempre neda a contracorrent i és el símbol de la contracultura. La truita es queda a l'aigua i no la deixa. Però viu en un estat de resistència contínua.»

Ser cristià és viure a contracorrent. Això és fatigant i, fins i tot, pot ser desesperant. No és precisament la comoditat el motor de la fe. L'opció cristiana, quan és autèntica, comporta una sèrie d'elements contraculturals, perquè el cristianisme posa la persona en conflicte amb el sistema de valors vigents. La fa nedar contra corrent. Això genera més d'una esquizofrènia espiritual, perquè molt sovint els valors que es prediquen dins la comunitat topen frontalment amb els que es respiren en el món. Cal molta audàcia, convicció i fermesa per viure'ls contra tots i contra tothom.

El cristianisme és una opció per la pobresa, per la vida austera, sòbria, que entén els béns materials com a instruments, però no com a finalitats, que se centra en l'ésser i en l'amor. Aquesta opció topa amb una cultura que idolatra la riquesa i es caracteritza per cavalcar sobre un consumisme desbocat. L'opció pel Crist és, en aquest sentit, contracultural.

En la cultura de masses se subratlla el valor de la competitivitat, de la lluita per l'èxit. Cal ser el primer, cal amagar el fracàs, cal sobresortir... L'opció pel Crist subratlla que l'essencial és la pràctica del do, la capacitat de servir els altres. Crist ens crida a ser els últims...

En una societat en què els vincles són líquids (Zygmunt Bauman dixit), l'opció cristiana és una opció per la fidelitat, pel compromís radical, més enllà de les vicissituds i els canvis temporals. Som exhortats a prendre decisions irreversibles, a construir un projecte de vida, a ser fidels.

Hi ha valors emergents en la cultura actual que connecten a fons amb les propostes que deriven de l'opció per Crist: la cura de la naturalesa, la solidaritat, la pau... La presència de la fe cristiana en la cultura a vegades serà crítica, mentre que altres vegades serà sintònica, perquè encaixarà amb aquells valors genuïnament humans que s'hi proposen.

Francesc Torralba

Jesucrist 2.0, Ed. Pòrtic (Grup 62)

SANTORAL

18. ✝ Diumenge IV d'Advent. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

19. Dilluns. Sant Nemesi, mr.; sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. Dimarts. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

21. Dimecres. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església,

sia, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. Dijous. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

23. Divendres. Sant Joan de Kety (1390-1473), prevere de Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, verge i màrtir.

24. Dissabte. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmína, vg., princesa.

EDUCAR

Dar ordenes razonables

¿Què institució cree usted que recibe con mayor fuerza el impacto de la falta de disciplina de nuestros niños y jóvenes? La escuela,

sin duda. La institución docente, que es la primera —después de la familia, si esta lo hace— que impone unos mínimos límites disciplinarios a sus alumnos, también es la primera que acoge la rebeldía y el enfrentamiento del alumnado.

Es lógico. Los críos de hoy día no están acostumbrados a que nadie les ponga límites. Por eso, tanto los padres como los maestros, necesitan unas pautas para que una orden o una instrucción sea eficaz.

Sugiero algunas de estas pautas:

- Dé sólo una instrucción cada vez y especifique de manera breve y clara cuál es la conducta deseada.
- Debe ser acorde a la edad del niño, y sin amenazas, aunque con mano firme y gesto suave.
- Dele oportunidades de obedecer mediante avisos y recordatorios.
- Apoye las instrucciones de su pareja. Comprueba la realización de la tarea, si fuese necesario.
- Alabe la obediencia y establezca consecuencias para la desobediencia.

Cuanto más claras sean las normas, más probabilidades habrá de que su hijo (o su alumno) las obedezca. Las reglas carecen de sentido si no hay una base racional que las sostenga. El genial autor de *El principito*, Antoine de Saint-Exupéry, gran conocedor del alma humana, decía: «Exijo obediencia porque mis órdenes son razonables.»

Dr. Paulino Castells

(Tenemos que educar, Ed. Península. Hem d'educar, Ed. Columna)

ENTREVISTA

► NÚRIA MAÑÉ

A través del pessebre

En un poble de pessebre és un llibre de Publicacions de l'Abadia de Montserrat, amb text de Núria Mañé i il·lustracions de Montse Fransoy, en el qual les figures cobren vida. Es tracta de la història de Nadal explicada per als més petits i il·lustrada amb figures de plastilina que s'inspiren en les figures del pessebre tradicional que els nens fan a casa o a l'escola. El llibre, que va acompanyat d'un CD on s'interpreta la cançó «Les figures del pessebre», dona dos enllaços perquè els adults que ho vulguin puguin accedir a més informació per treballar el Nadal des de diferents perspectives i per saber més coses sobre els pessebres, les figures o diferents tècniques i trucs. La Núria Mañé és l'autora del text, breu i entenedor.

Quin missatge vol transmetre a través d'aquesta història?

Imaginar què passa en un pessebre sempre ho he trobat divertit. Això et fa adonar que la vida que representem al poble del pessebre és la d'un dia de cada dia. Hi ha algunes figures que no s'adonen de la meravella que s'esdevé en un estable del seu poble i continuen fent el que fan sempre. Només els pastors, la gent més senzilla, saben des del primer moment que ha nascut Jesús.

Creu que és una de les millors maneres de començar a transmetre el missatge cristià als més petits, el pessebre?

I tant, quan són molt petits els agrada jugar amb les figures, com si fossin ninos. A mesura que creixen són capaços de posar cada figura al seu lloc i d'entendre quin paper hi fa cadascuna. Fer el pessebre és una catequesi viscuda en família. I a més de valors religiosos també ens serveix per transmetre valors humans.

Reviure el pessebre ajuda a renovar també la nostra fe?

Podem fer l'exercici de pensar quina figura seríem, si visquéssim al pessebre. Un pastor de l'anunciata, que deixa el ramat i segueix l'àngel? La mestressa de la fonda que els ofereix un estable? O la dona que renta, que no és capaç de deixar la bugada. I no ens descuidem dels Reis, que sempre arriben encara que el camí que els haguem preparat sigui quasi impossible.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

▶ ACTES I CONFERÈNCIES

Unió Espiritual de Mares. Dimecres 21 de des. (16.30 h), missa, i (17.30 h) conferència: «Què volem aportar la gent gran? Volem aportar saviesa», amb el bisbe auxiliar, Mons. Sebastià Taltavull. Lloc: c/ Riera Sant Miquel 1 bis.

Església de Sant Gaietà - P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293). Divendres 23 (21 h), concert solidari de Nadal del Cor Cantus Barcelona a favor del projecte «Joves a l'atur» de Càritas. Director: Alfred Cañamero. Dissabte 24 (23.45 h), cant de la Sibilla, per Rosa M. Ramírez. A continuació, Missa del gall.

Actualitat cultural i religiosa del mes. A càrrec de Mònica Terribas, directora de TV3, dilluns 19 des. (19 h), a l'auditori de la Fundació Joan Maragall (c/ València 244, 1r).

Claustre de la Concepció (Llúria, 70). Durant les festes de Nadal hi ha instal·lat un pessebre monumental. Dia 24 (19.30 h), escenes del pessebre realitzades per infants. A les 20 h, Missa del pollet de vigília de Nadal, especialment dedicada als infants. A les 12 de la nit, Missa del gall, amb la coral Veus Vives. A la capella del Santíssim, a la mateixa hora, Missa del gall amb *llengua de signes per a sords*.

▶ EXERCICIS I RECESSOS

Cova de Manresa. *Seminari:* Ignasi, mestre d'oració en el s. XXI, amb Pere Borràs, SJ, del 26 al 31 desembre. *Exercicis a la vida ordinària,* amb Carles Marcet, SJ, del 13 al 15 de gener. *Vuit dies d'exercicis,* amb Josep L. Corrons, SJ, del 9 al 18 de gener. Informació i inscripcions: tel. 938 720 422 i c/e: repcio@covamanresa.cat.

Exercicis espirituals per a preveres. Dirigits pel Dr. Joan Llidó Herrero,

Servei Diocesà per al Catecumenat: activitats del curs

El delegat diocesà per al Catecumenat, Mn. Felip-Juli Rodríguez, ha publicat una carta en la qual comunica les accions de la seva Delegació d'aquest curs.

El 22 del passat octubre, al Seminari Conciliar, es va celebrar la primera jornada de formació per a catequistes-acompanyants de catecúmens. El 26 de novembre es va celebrar el ritu d'ingrés al catecumenat per als infants i el 27 de novembre el ritu d'ingrés per als adults, a la catedral.

Actes previstos en endavant:

- Recés de catecúmens, diumenge 29 de gener de 2012, de 10 a 18 h, al Seminari salesià Martí-Codolar.
- Segona jornada de formació per a catequistes-acompanyants de catecúmens, dissabte 11 de febrer de 2012, de 10.30 a 13 h, al Seminari Conciliar de Barcelona.
- Ritu d'elecció dels catecúmens, el primer diumenge de Quaresma, 26 de febrer de 2012, a la Catedral de Barcelona.
- Jornades de catequesi i pregària: de setembre fins a juliol, setmanalment, el dijous de 18 a 19.30 h, al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231). El Servei Diocesà del Catecumenat té els locals al Seminari (t. 934 541 898, c/e: sdcatecumenat9068@arqbcn.org).

prevere de la diòcesi de Castelló, a la Casa d'espiritualitat de la Immaculada de Tiana, del 9 de gener (10.30 h) fins al divendres 13 després de dinar. Organitza l'Arquebisbat de Barcelona. Cal inscriure's a la seva Secretaria General: t. 932 701 248, c/e: mgabriel@arqbcn.cat.

▶ BREUS

Mn. Peio Sánchez, nou rector de Santa Anna. El diumenge 20 del passat novembre, el cardenal Martínez Sistach presidí la missa de presa de possessió de Mn. Peio Sánchez com a nou rector de la parròquia de Santa Anna. Mn. Peio Sánchez és el promotor de la Setmana de Cinema Espiritual i és cap del departament de cinema de la Delegació de Mitjans de Comunicació del nostre Arquebisbat. Succeeix en aquesta parròquia Mn. Joan Aran, que morí recentment després d'una greu malaltia.

▶ LLIBRES

Breu calendari litúrgic 2012. Preparat i presentat per Mn. Josep Urdeix, aquest calendari litúrgic ofereix les cites de les lectures bíbliques de la missa pròpia de cada dia i la indicació de quina de les quatre setmanes és la que correspon a la litúrgia de les hores. Té 32 pàgines i està editat pel CPL, amb un preu de 3,50 euros.

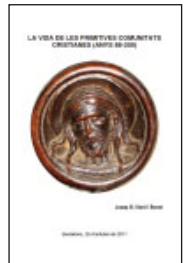

Presentació de la revista catalana de filosofia Comprendre, de la Facultat de Filosofia de la URL. Tingué lloc el dia 16 de novembre a la llibreria La Central del c/ Mallorca. Hi intervingueren el Dr. Armando Pego, director de la revista, i el Dr. Raúl Gabás, en

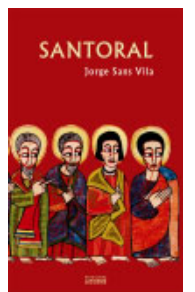
representació del Dr. Raimund Herder, editor. Aquesta revista inicia una nova etapa en què vol aprofundir en un dels seus trets d'identitat: ser un lloc de debat filosòfic d'alta qualitat acadèmica al voltant dels eixos intel·lectuals i les àrees temàtiques que l'han caracteritzada des del seu naixement, l'any 1999: epistemologia, metafísica, lògica, antropologia, història de la filosofia, ètica, filosofia de la ciència, hermenèutica i estètica, entre d'altres.

La vida de les primitives comunitats cristianes. El Dr. Josep M. Martí Bonet, director de l'Arxiu Diocesà, ha publicat l'estudi *La vida de les primitives comunitats cristianes (anys 88-250)*, en un opuscle de 40 pàg. Se'n poden demanar exemplars a l'Arxiu Diocesà i també és al web de la Delegació del Patrimoni Cultural de l'Església: <http://www.cultura.arqbcn.cat/>.

Breus biografies de sants i santes. Amb el títol de *Santoral*, mossèn Jordi Sans Vila, que durant molts anys fou vicerector del Seminari Conciliar de Barcelona i actualment resideix a la casa dels Operaris Diocesans de Roma, ha preparat unes breus i molt suggestives biografies d'alguns i algunes dels sants i santes que se celebren cada dia de l'any. Un llibre de l'Editorial Sígueme, que Mn. Jordi va dirigir durant molts anys.

PALABRA Y VIDA

Solidaridad ante la crisis

Cáritas presenta este domingo su campaña de Navidad. Se trata de la continuación y la intensificación de la campaña que tiene por lema «Cáritas, un no para nadie». En ella se invita a vivir estas fiestas con austeridad, en sintonía y solidaridad con tantas personas que sufren las consecuencias de la crisis económica actual. Cáritas lo resume de manera muy directa: «Lleva una vida más sencilla, para que los demás puedan sencillamente vivir».

Como he dicho en la carta pastoral *Nueva evangelización y solidaridad*, me complace agradecer el aumento de la solidaridad por parte de las parroquias, de Cáritas, de muchas instituciones eclesiales y de muchísimas personas que, como voluntarias y donantes, han hecho y hacen posible aligerar el sufrimiento de muchas personas y familias. Fruto del amor y de la fe cristiana, compartimos nuestros bienes a partir de nuestras propias necesidades o a partir de una situación económica suficiente.

Los cinco millones de parados en España suponen una cifra espantosa, que revela la gravedad de la situación. Esto exige que todas las fuerzas políticas, económicas y sociales se unan para encontrar acuerdos de solución.

Nuestra diócesis no ha permanecido inactiva ante la necesidad de muchas personas. Uno de los objetivos del anterior Plan Pastoral Diocesano era el de crecer en la solidaridad ante la crisis económica.

Tal objetivo se alcanzó con creces, pero a pesar de que han aumentado las iniciativas de ayuda a quienes más sufren las consecuencias de la crisis económica, por desgracia esta todavía persiste. Por ello, en las consultas que se hicieron en la diócesis para preparar el nuevo Plan Pastoral, todos coincidieron en proponer que este objetivo tenía que prorrogarse.

En consecuencia, en el nuevo Plan Pastoral que hemos empezado a aplicar, uno de sus objetivos propone hacer un esfuerzo para vivir la solidaridad ante la crisis como expresión de nuestro amor y de nuestra fe. Como el buen samaritano de quien nos habla el evangelio, los cristianos estamos llamados a acercarnos al necesitado, a constatar cuál es su situación, compadeciéndonos de él y compartiendo con él nuestros bienes materiales y espirituales.

Este tiempo de Adviento nos invita a preparar la venida del Señor, siguiendo sus caminos. Las tres fi-

guras emblemáticas del Adviento nos impulsan a la solidaridad. Isaías, llamado el evangelista del Antiguo Testamento, nos dice: «Si das tu pan a quien pasa gana y satisfaces el hambre de los indigentes, tu oscuridad se llenará de luz y tu anochecer será claro como el mediodía.» Cuando la gente preguntaba a Juan Bautista, profeta y heraldo de Cristo: «Y nosotros, ¿qué debemos hacer?», él les contestaba: «Quien tenga dos túnicas dé una a quien no tiene, y quien tenga comida que la comparta con los demás.» Y María, la madre del Señor, nos da ejemplo de sensibilidad e iniciativa ante las necesidades del prójimo, intercediendo ante su Hijo en favor de aquellos novios que se encontraban en una situación de necesidad. Por ello hemos titulado el nuevo Plan Pastoral con estas palabras suyas: «Haced todo lo que Jesús os diga.»

La Navidad es la expresión de la solidaridad de Dios con el mundo.

Invito a vivirla con sentimientos de solidaridad afectiva y efectiva con aquellos que sufren a causa de esta crisis persistente.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona